Lietas Nr. A420112025
A42-00171-26/9
ECLI:LV:ADRJRIT:2026:0407.A420112025.5.S

Administratīvā rajona tiesa

Rīgas tiesu nams

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2026.gada 7.aprīlī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Lolita Andersone,

piedaloties pieteicējas /Nosaukums A/ pārstāvim zvērinātam advokātam Normundam Šlitkem, atbildētājas Rīgas valstspilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes – Rīgas domes pārstāvei /Persona A/ ,

trešo personu /Persona B/, /Persona C/, /Persona D/, /Persona E/, /Persona F/, /Persona G/, /Persona H/, /Persona I/, /Persona J/, /Persona K/, /Persona L/, /Persona M/, /Persona N/, /Persona O/, /Persona P/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /Nosaukums A/ pieteikumu par Rīgas pilsētas izpilddirektora 2024.gada 28.decembra lēmuma Nr.RD-24-1914-nd atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja /Nosaukums A/ kā zemesgabala ar kadastra apzīmējumu /Kadastra apzīmējums A/ īpašniece apstrīdēja Rīgas valstspilsētas pašvaldības Dzīvojamo māju privatizācijas komisijas(turpmāk – komisija) 2024.gada 30.oktobra lēmumu Nr.3140 ,,Par daudzdzīvokļu dzīvojamai mājai /Adrese A/, funkcionāli nepieciešamo zemesgabalu” (turpmāk – sākotnējais lēmums).

Ar Rīgas pilsētas izpilddirektora 2024.gada 28.decembra lēmumu Nr.RD-24-1914-nd (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) atstāts negrozīts sākotnējais lēmums.

Pārsūdzētais lēmums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[1.1] Sākotnējais lēmums pieņemts, pamatojoties uz Piespiedu dalītā īpašuma privatizētajās daudzdzīvokļu mājās izbeigšanas likuma (turpmāk – Piespiedu dalītā īpašuma izbeigšanas likums) 4.panta pirmo daļu, 5.panta ceturto, piekto un sesto daļu, jo atbilstoši dzīvojamās mājas /Adrese A/ (turpmāk – dzīvojamā māja), dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemtajam lēmumam par atsavināšanas tiesības izmantošanas procesa uzsākšanu dzīvokļu īpašnieki vērsās komisijā ar lūgumu pieņemt lēmumu par dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamo

zemesgabalu, kā to paredz Piespiedu dalītā īpašuma izbeigšanas likums (iesniegums reģistrēts 2024.gada 14.maijā ar Nr.DMPK-24-1222-pi).

[1.2] Konkrētajā gadījumā bija nepieciešams pārskatīt dzīvojamai mājai noteikto funkcionāli nepieciešamo zemesgabalu.

[1.3] Dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamā zemesgabala noteikšana ir būtiska piespiedu dalītā īpašuma izbeigšanas procesa stadija, jo tajā tiek noteikta dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem atsavināmās zemes platība, kā arī robežas.

[1.4] Attiecībā uz pieteicējas izteikto argumentu par sākotnējā lēmuma pielikumā esošajā projektā lietotajiem apzīmējumiem norādāms, ka ar to attēlošanu projektā netiek apgrūtināts zemesgabals, bet gan tie kalpo kā paskaidrojums plašākam sabiedrības lokam par vai nu esošo situāciju zemesgabalā, vai arī kā informatīva norāde, ka nākotnē atbilstoši tiesību normu prasībām konkrētā vietā ir iespējams nodibināt ceļa servitūtu. Proti, minētā norāde, ka ,,teritorija, kas var kalpot par pamatu ceļa servitūta tiesību nodibināšanai" nav tiesiski saistoša un nerada nekādas tiesiskas sekas, jo ceļa servitūts ar šo sākotnējā lēmuma projektu netiek nodibināts.

[1.5] Līdz ar to pieteicējas argumenti par sākotnējā lēmuma pielikumā esošajā projektā lietotajiem apzīmējumiem uzskatāmi kā nepamatoti.

[2] Pieteicēja vērsās tiesā ar pieteikumu, kas pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Ar sākotnējo lēmumu apstiprinātais funkcionāli nepieciešamā zemesgabala pārskatīšanas plāns ir pretējs Ministru kabineta 2015.gada 8.septembra noteikumiem Nr.522 „Privatizējamai dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamā zemes gabala noteikšanas kārtība" (turpmāk – noteikumi Nr.522) un Rīgas domes saistošos noteikumos Nr.177 (prot.Nr.63, 48.§) ,,Dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamā zemesgabala pārskatīšanas saistošie noteikumi" (turpmāk – saistošie noteikumi Nr.177), jo tajā tiek iezīmēti apgrūtinājumi (kā iestāde norāda – iespējami apgrūtinājumi), kas kalpo kā paskaidrojumi, nevis kā administratīvā procesā nodibināmi apgrūtinājumi.

[2.2] Minēto apzīmējumu lietošana rada neskaidrības un var radīt nepareizu priekštatu par tiesību apjomu, kas saistīts un izriet no administratīvā akta par funkcionāli nepieciešamā zemesgabala pārskatīšanu.

[2.3] Iestāde vienmēr ir uzsvērusi, ka priekšlikumu mērķis ir pārskatīt esošās dzīvojamās mājās funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu robežas un, balstoties uz spēkā esošā normatīvā regulējuma prasībām, sagatavot priekšlikumu dzīvojamās mājās funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu robežu pārkārtošanai. Minētā pārplānošana nav paredzēta papildus apgrūtinājumu (pat iespējamo) iezīmēšanai vai noteikšanai. Minētajam ir paredzēts cits administratīvai process.

[2.4] Iestādei nav no tiesību normām izrietošas tiesības noteikt privātpersonas īpašumā esoša ceļa netraucētu publisku lietošanu (jeb minētajā gadījumā ,,teritorijas, kas var kalpot par pamatu ceļa servitūta tiesību nodibināšanai", piebraucamos ceļus), tādējādi aprobežojot zemes īpašnieka īpašuma tiesības. Iestāde ir tiesīga pārskatīt tikai dzīvojamo ēku funkcionāli nepieciešamos zemesgabalu robežas, tai noteikto pilnvaru robežās.

[2.5] Īpašuma pieejamība, ja to nenodrošina publiski ceļi, kas ir attiecināms uz minēto gadījumu, ir risināma, nodibinot ceļa servitūtu vispārīgā kārtībā atbilstoši Civillikumam, nevis administratīvajos procesos.

[2.6] Neviens ārējs normatīvais akts nenosaka, ka iestādei būtu tiesības definēt, kādu teritoriju par faktiski ,,kalpojošo nekustamo īpašumu" Civillikuma regulējuma par servitūtiem izpratnē. Līdz ar to, iekļaujot plānā šādus teritoriju apzīmējumus un izdarot pie tiem piezīmes, komisija ir rīkojusies patvaļīgi un prettiesiski, faktiski iejaucoties likumdevēja, privātpersonu un tiesu varas kompetencēs.

[3] Atbildētājs paskaidrojumā norāda, ka pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem apsvērumiem. Papildus norādīts turpmāk minētais.

[3.1] No pieteikuma secināms, ka pieteicēja neiebilst sākotnējam lēmumam pēc būtības, proti, neiebilst dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamā zemesgabala platībai, robežām un konfigurācijai, bet iebilst pret iespējamiem apgrūtinājumiem, kas iezīmēti funkcionāli nepieciešamā zemesgabala plānā kā ,,Teritorija, kas var kalpot par pamatu ceļa servitūta tiesību nodibināšanai. Ceļa vieta var tikt mainīta vai precizēta normatīvajos aktos noteiktajā kartībā."

[3.2] Dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamais zemes gabals tika noteikts privatizācijas laikā. Sākotnēja lēmuma pielikumā noradīta koplietošanas ceļa teritorija pēc platības konfigurācijas un robežām sakrīt ar koplietošanas ceļu, kas bija 1999.gada 1.novembrī atzīmēts (425 m^2) dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamā zemes gabala plānā. Tādējādi dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamā koplietošanas ceļa teritorija ir noteikta un ir atzīmēta zemes robežu plānā, kas sagatavots 1999.gada 1.novembrī. No minētā izriet, ka tiesiskās sekas zemesgabala īpašniekam jeb pieteicējai ir radušās 1999.gada 1.novembrī.

[3.3] Atbilstoši ar Rīgas domes 2021.gada 15.decembra saistošajiem noteikumiem Nr.103 ,,Rīgas teritorijas izmantošanas un apbūves saistošie noteikumi" apstiprinātā Rīgas teritorijas plānojuma (turpmāk – RTP) funkcionālā zonējuma kartei zemes vienību ar kadastra apzīmējumu /Kadastra apzīmējums B/ un /Kadastra apzīmējums A/ daļas, kas ietilpst dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamā zemesgabalā, atrodas mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorijā. Nosacījumi zemes vienību robežu pārkārtošanai iekļauti RTP teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu (turpmāk – TIAN). TIAN 2.7.apakšnodaļa noteic, ka prasības piekļūšanai zemes vienībām.

Dzīvojamai mājai un zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu /Kadastra apzīmējums B/ ir nodrošināta piekļuve atbilstoši TIAN 2.7.apakšnodaļas prasībām.

[3.4] Sākotnējais lēmums ir pieņemts, lai uzsāktu zemes gabala izpirkuma tiesības procesu. Tā kā lēmums ir pamats, lai noteiktu, uz kādu zemi attieksies dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku izpirkuma tiesība, pirms procesa tālākas virzības bija nepieciešams ar komisijas lēmumu noteikt dzīvojamās mājai funkcionāli nepieciešama zemesgabala konfigurāciju un platību.

[3.5] Dzīvojamās mājas funkcionāli nepieciešamā zemesgabalā ietilpstošās zemes kadastra apzīmējumu /Kadastra apzīmējums A/ vienības daļas robežas un platība ar sākotnējo lēmumu netika mainīta.

[3.6] Pārsūdzētajā daļā lēmums konkrētajā administratīvajā procesā pieteicēju neskar, jo tiesiskās sekas zemesgabala īpašniekam jeb pieteicējai ir radušās 1999.gadā. Savukārt ceļa servitūts nav noteikts ne ar sākotnējo lēmumu, ne ar pārsūdzēto lēmumu.

[4] Trešo personu dzīvojamas mājas dzīvokļu īpašnieku pārstāvis uzskata, ka komisija ir pieņēmusi tiesisku un pamatotu lēmumu.

[5] Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, balstoties uz pārsūdzētajā lēmumā un paskaidrojumos minētajiem argumentiem.

Trešo personu pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu uzskatīja par nepamatotu un noraidāmu.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi lietas materiālus kopsakarā ar lietas dalībnieku argumentiem, tiesa atzīst, ka pieteicējas pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējas kā zemes daļas īpašnieces un trešo personu kā dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku starpā pastāv piespiedu dalītā īpašuma attiecības.

Lietā ir strīds par to, vai pašvaldība dzīvojamās mājas funkcionāli nepieciešamā zemesgabala projektā (sākotnējā lēmuma pielikuma grafiskajā daļā) ir pamatoti iezīmējusi teritoriju ar apzīmējumu ,,Teritorija, kas var kalpot par pamatu ceļa servitūta tiesību nodibināšanai. Ceļa vieta var tikt mainīta vai precizēta normatīvajos aktos noteiktajā kartībā".

[8] Piespiedu dalītā īpašuma izbeigšanas likumā ir noregulēta kārtība, kādā izbeidzams piespiedu dalītais īpašums, kurā atrodas daudzdzīvokļu dzīvojamā māja un zemesgabals, dzīvokļu īpašniekiem atsavinot zemi, tādējādi izveidojot vienotu nekustamo īpašumu Civillikuma 968.panta izpratnē.

Piespiedu dalītais īpašums saskaņā ar Piespiedu dalītā īpašuma izbeigšanas likuma 2.panta otro daļu izbeidzams, dzīvokļa īpašniekiem likuma noteiktajā kārtībā izmantojot atsavināšanas tiesību t.i., tiesības izpirkt atsavināmo zemi par likumā noteikto atsavināšanas cenu šajā likumā noteiktajā kārtībā (Piespiedu dalītā īpašuma izbeigšanas likuma 1.panta 1.punkts).

Atsavināmā zeme saskaņā ar Piespiedu dalītā īpašuma izbeigšanas likuma 1.panta 2.punktu ir atbilstoši dzīvojamo māju privatizāciju regulējošiem normatīvajiem aktiem noteikts dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamais zemesgabals daļā, kas sakrīt ar piespiedu dalītā īpašuma zemesgabalu.

[9] Atsavināmā zeme piespiedu dalītā īpašuma izbeigšanas procesā tiek noteikta atsavināšanas tiesības izmantošanas procesa uzsākšanas posmā. Proti, dzīvokļu īpašnieku kopības lēmums par atsavināšanas tiesību izmantošanas procesa uzsākšanu ir pamats pašvaldībai, īstenojot Pašvaldību likuma 4.panta pirmās daļas 15.punktā pantā noteiktās funkcijas, lemt par daudzdzīvokļu dzīvojamajai mājai nepieciešamo zemesgabalu – noteikt dzīvojamajai mājai funkcionāli nepieciešamo zemesgabalu, kas atbilstoši Piespiedu dalītā īpašuma izbeigšanas likuma 1.panta 2.punktam ir nosakāms saskaņā ar dzīvojamo māju privatizāciju regulējošiem normatīvajiem aktiem.

Vienlaikus gadījumā, ja pašvaldība, pārbaudot dzīvojamajai mājai noteikto funkcionāli nepieciešamā zemesgabala konfigurāciju un platību, konstatē, ka to nepieciešams pārskatīt, pašvaldība ir tiesīga to pārskatīt saskaņā ar Piespiedu dalītā īpašuma izbeigšanas likuma 5.panta sesto daļu. Minētajā tiesību normā noteikts, ka gadījumā, ja pašvaldība konstatē, ka daudzdzīvokļu dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamo zemesgabalu nepieciešams pārskatīt, pārskatīšanu veic likumā „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" (turpmāk – Privatizācijas likums) noteiktajā kārtībā. Atsavināšanas tiesības izmantošanas procesu turpina pēc tam, kad pieņemts lēmums par funkcionāli nepieciešamā zemesgabala pārskatīšanu.

[10] Privatizācijas likuma 28.pants paredz funkcionāli nepieciešamā zemesgabala noteikšanu privatizējamai dzīvojamai mājai. Saskaņā ar šā panta pirmās daļas 3.punktu privatizējamai dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamā zemes gabala platību un robežas nosaka, ja privatizējamā valsts vai pašvaldības dzīvojamā māja pilnībā vai daļēji atrodas uz fiziskajai vai juridiskajai personai piederošas zemes.

Privatizācijas likuma 28.panta otrā daļa paredz, ka nosakot privatizējamai dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu, ņem vērā normatīvo aktu par vispārīgo teritorijas plānošanu, izmantošanu un apbūvi noteikumus, it sevišķi: 1) esošo apbūvi; 2) apbūves parametrus; 3) pagalmu plānošanas noteikumus; 4) to, lai nodrošinātu piekļuvi, pieejamību transporta infrastruktūrai, nepieciešamo inženierkomunikāciju tīklu u.c.; 5) to, lai pēc privatizējamai dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamā zemes gabala noteikšanas zemes gabala īpašniekam būtu iespēja izmantot atlikušo zemes gabala daļu atbilstoši noteiktajam lietošanas mērķim.

[11] Kā izriet no lietas materiāliem un strīds par to nepastāv, dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamais zemes gabals tika noteikts privatizācijas laikā. Nosakot privatizācijas laikā privatizējamai dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamā zemesgabala platību un konfigurāciju, pašvaldība ievēroja Privatizācijas likuma

28.panta otrās daļas prasības t.sk., prasību, lai tiktu nodrošināta piekļuve dzīvojamai mājai un nekustamiem īpašumiem blakus dzīvojamai mājai, paredzot koplietošanas ceļa teritoriju, kura atspoguļota zemes robežu plānā (*lietas 17. lapa*). Proti, sagatavojot 1999.gada 1.novembrī dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamā zemesgabala plānu, zvērināts mērnieks uzmērīja zemes gabalu, noteicot platību, robežas, konfigurāciju un uzmērīja ceļu, noteicot plānā, ka tas ir „koplietošanas ceļš" ar platību 425 m^2.

Dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamā zemes gabala noteikšana kā privatizācijas procesa sastāvdaļa ir izpildīta līdz ar dzīvojamās mājas privatizācijas procesa pabeigšanu (sk. *Senāta 2009. gada 21. janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-3/2009 (C39084206)*), un šādi noteiktā funkcionāli nepieciešamā zemes gabala robežas un platība kļūst saistoša gan personām, kas iegūst īpašumā dzīvokļa īpašumu, gan zemes īpašniekam (sk. *Senāta 2010. gada 19. marta spriedumu lietā Nr. SKA-79/2010 (A42434106), 2013. gada 28. maija lēmumu lietā Nr. SKA-516/2013 (6-7003113/25), 2013. gada 9. jūlija spriedumu lietā Nr. SKA-159/2013 (A42675708)*).

Kamēr nav izdarīti grozījumi, par funkcionāli nepieciešamo zemi uzskatāma tā, kas par tādu noteikta privatizācijas procesa ietvaros (sk. *Senāta 2010. gada 19. marta spriedumu lietā Nr. SKA-79/2010 (A42434106), 2013. gada 9. jūlija spriedumu lietā Nr. SKA-159/2013 (A42675708)*).

Salīdzinot funkcionāli nepieciešamā zemesgabala projektu, kas noteikts ar pārsūdzēto lēmumu, ar lietā iesniegto 1999.gada 1.novembra robežu plānu, kurā attēlota zemes vienības robežas dzīvojamās mājas privatizācijas procesā piesaistītā teritorija, konstatējams, ka jau sākotnēji dzīvojamās mājas privatizācijas procesā mājai nepieciešamajā zemesgabalā tika iekļauta pieteicējai piederošās zemes vienības daļa ar iezīmētu koplietošanas ceļu. Proti, sākotnējā lēmuma pielikuma grafiskajā daļā iezīmētā teritorija, kas apzīmēta kā ,,Teritorija, kas var kalpot par pamatu ceļa servitūta tiesību nodibināšanai" pēc platības, konfigurācijas un robežām sakrīt ar koplietošanas ceļu, kas bija 1999.gada 1.novembrī atzīmēts dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamā zemes gabala plānā.

[12] Pieteicēja neapstrīd funkcionāli nepieciešamā zemesgabala platību, robežas vai konfigurāciju, bet iebilst pret projektā ietverto apzīmējumu – ,,teritorija, kas var kalpot par pamatu ceļa servitūta tiesību nodibināšanai". Pieteicējas iebildumi balstīti uz pieņēmumu, ka minētais apzīmējums rada apgrūtinājumu nekustamajam īpašumam. Tiesa šādu pieteicējas pieņēmum uzskata par nepamatotu.

Atbilstoši Civillikuma 1231.pantam servitūts var tikt nodibināts ar līgumu, ar likumu vai ar tiesas spriedumu. Pārsūdzētais lēmums neparedz nevienu no minētajiem pamatiem. Tādējādi funkcionāli nepieciešamā zemesgabala projektā ietvertais apzīmējums nenodibina servitūtu, nerada jaunas tiesības vai pienākumus, bet ir informatīva norāde par iespējamo teritorijas izmantošanu nākotnē. Savukārt informatīvas norādes, kas pašas par sevi nerada tiesiskas sekas, nav uzskatāmas par tiesību aizskārumu.

[13] Nav pamatots pieteicējas arguments, ka pašvaldība, ietverot funkcionāli nepieciešamā zemesgabala projektā minēto apzīmējumu, ir pārsniegusi savas pilnvaras.

Kā minēts jau iepriekš, tad saskaņā ar Piespiedu dalītā īpašuma izbeigšanas likumu iestāde nosaka dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamo zemesgabalu, kas ietver arī zemesgabala funkcionālās izmantošanas izvērtējumu. Funkcionāli nepieciešamā zemesgabala noteikšana pēc savas būtības ietver arī piekļuves risinājumu identificēšanu, jo bez piekļuves nodrošināšanas zemesgabals nevar tikt uzskatīts par funkcionāli izmantojamu, proti, nevar tikt pilnvērtīgi izmantots dzīvojamās mājas uzturēšanai.

Noteikumu Nr.522 12.punkts paredz, ka nosakot funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu, no tā nodrošina piekļuvi ielai, ceļam vai piebrauktuvei. Attiecīgo ielu, ceļu vai piebrauktuvi drīkst iekļaut funkcionāli nepieciešamajā zemes gabalā, ja tie atbilstoši normatīvajiem aktiem par vispārīgo teritorijas plānošanu, izmantošanu un apbūvi nav uzskatāmi par publisko ārtelpu.

Tiesa konstatē, ka projektā norādītais piebraucamais (koplietošanas) ceļš nav nodots publiskā lietošanā. Līdz ar to uz piebraucamo ceļu nav attiecināms noteikumu Nr.522 12.punkta ierobežojums par publisko ārtelpu, tādējādi piebraucamo ceļu drīkst iekļaut funkcionāli nepieciešamajā zemesgabalā.

Līdz ar to piekļuves risinājumu attēlošana funkcionāli nepieciešamā zemesgabala projektā ir objektīvi nepieciešama un loģiska šī procesa sastāvdaļa.

Pašvaldība ir tiesīga administratīvajā aktā atspoguļot faktiskos apstākļus un informāciju, kas nepieciešama lēmuma izpratnei, ja vien ar to netiek radītas patstāvīgas tiesiskas sekas.

[14] Pieteicēja norāda, ka ar pārsūdzēto lēmumu tiek ierobežotas viņas īpašuma tiesības.

Tiesa konstatē, ka pieteicēja nav norādījusi konkrētas tiesiskas sekas, kas viņai būtu radušās pārsūdzētā lēmuma rezultātā. No lietas materiāliem izriet, ka ar lēmumu netiek noteikti jauni pienākumi pieteicējai, netiek ierobežota īpašuma lietošana, kā arī netiek nodibinātas trešo personu tiesības uz pieteicējas īpašumu.

Papildus tam ir konstatējams, ka attiecīgā piekļuves teritorija pēc būtības sakrīt ar jau iepriekš 1999.gadā noteiktu risinājumu. Līdz ar to nav konstatējams jauns vai papildu tiesību aizskārums, kas būtu radies tieši ar pārsūdzēto lēmumu. Hipotētiska vai iespējama nākotnes tiesību aizskaršana nav pietiekams pamats administratīvā akta atcelšanai.

[15] Pieteicēja norāda, ka funkcionāli nepieciešamā zemesgabala projektā ietvertie apzīmējumi rada neskaidrību. Tiesa šādam vērtējumam nepiekrīt.

Projektā ietvertā norāde nepārprotami formulēta kā iespējama nākotnes situācija un skaidri nenosaka tiesiskas sekas. Tieši pretēji, šāda norāde nodrošina informāciju par teritorijas potenciālo funkcionālo izmantošanu un ļauj identificēt iespējamos turpmākos risinājumus citos tiesiskos procesos. Administratīvajā aktā var tikt ietverta papildu informācija, kas palīdz izprast situāciju, un tas pats par sevi nepadara lēmumu prettiesisku. Līdz ar to secināms, ka pārsūdzētais lēmums atbilst tiesiskās noteiktības principam.

[16] Pieteicēja norāda, ka jautājumi par piekļuvi risināmi civiltiesiskā kārtībā.

Tiesa piekrīt, ka jautājumi par piekļuvi zemesgabalam risināmi civiltiesiskā kārtībā, taču norāda, ka šajā administratīvajā procesā netiek lemts par servitūta nodibināšanu. Attiecīgi civiltiesiskā kārtība būs piemērojama tikai gadījumā, ja nākotnē tiks rosināts jautājums par servitūta nodibināšanu, taču tas neietekmē pārsūdzētā administratīvā akta tiesiskumu.

[17] Ņemot vērā spriedumā iepriekš norādīto, tiesa pārsūdzēto lēmumu atzīst par pamatotu un tiesību normām atbilstošu, bet pieteicējas pieteikumu pilnībā noraida.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu un 289. – 291.pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt /Nosaukums A/ pieteikumu par Rīgas pilsētas izpilddirektora 2024.gada 28.decembra lēmuma Nr. RD-24-1914-nd atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese L.Andersone